

Книгата на Даниил — сто тридесет и втора част

Разкриване на пророческото значение на втория изпит: разбиране на образа на звяра и времето на запечатването на 144 000-те

Jeff Pippenger

2024-03-12

В предишни статии отделихме време, за да определим пророческите характеристики на второто изпитание от трите изпитания, представени от трите ангела. Всеки ангел представлява определено изпитание, а второто изпитание е представено като зрително изпитание. Ние определихме и трите ангела, а съответните им изпитания са посочени също и в първа глава на Даниил, където второто от трите изпитания се основаваше върху външния вид на Даниил и тримата достойни мъже, след като те се хранеха с вегетарианска храна, вместо с вавилонската храна. Друга характеристика на второто изпитание е, че то често е представено чрез образ на съчетанието между Църква и държава.

И трите ангела и съответните им изпитания са разпознати в падението на Вавилон на Нимрод в единадесета глава на Битие. Трите изпитания са там представени чрез трите случая, в които е употребен изразът „хайде“ в стихове 3, 4 и 7. Вторият израз „хайде“ в стих 4 отбелязва изпитанието на втория ангел.

И рекоха: Хайде да си съградим град и кула, чийто връх да стига до небето; и нека си създадем име, за да не бъдем разпръснати по лицето на цялата земя. Битие 11:4.

Градът представлява държава, а кулата представлява църква. Те също така желяха определен характер, както е представено в желанието им да си създадат име. При второто изпитание характерът често се проявява, и това става в противопоставяне с противоположен характер, както е представено при Каин и Авел, разумните и неразумните девици, или при второто изпитание на Даниил във външния вид между онези, които ядяха храната на Вавилон, за разлика от онези, които ядяха варива.

Изпитай, моля ти се, слугите си десет дни; и нека ни дават варива да ядем и вода да прием. После нека бъдат видени пред тебе лицата ни и лицата на юношите, които ядат от царските ястия; и според както видиш, постъпи със слугите си. И тъй, той се съгласи с тях в това нещо и ги изпита десет дни. А в края на десетте дни лицата им изглеждаха по-красиви и по-пълни по плът от всички юноши, които ядяха от царските ястия. Даниил 2:12–15.

В историята на милеритското движение изпитът на втория ангел разкри две категории поклонници. Категорията, която не издържа изпита, стана дъщерите на Рим; другата категория бяха верните, които продължават да следват напредващата светлина. Дъщерите на Рим отразяват пророческия облик на майката, а майката, на която те станаха дъщери, е

определена като майка на блудниците. В пророчески смисъл блудница е църква, която влиза във взаимоотношение с държавата, какъвто е образът на папството.

Първият от трите ангела в Откровение, глава четиринадесета, притежава и трите изпита на всеки от трите ангела, както и Даниил, глава първа. В Даниил дванадесета също е посочен тристепенният процес на изпитване, така че тристепенният процес на изпитване присъства както в началото, така и в края на книгата Даниил.

Мнозина ще се очистят, ще се избелят и ще бъдат изпитани; а нечестивите ще постъпват нечестиво; и никой от нечестивите няма да разбере; а разумните ще разберат. Даниил 12:10.

Първото изпитание в десети стих е очишването, което се извършва в двора на светилището, където агнето се заколва и оправданието се вменява на грешника. Второто изпитание в десети стих е да станат бели, което е представено от Святото място в светилището и обозначава момента, когато освещението се предава на вярващия. Третата стъпка е да бъдат изпитани, което представя съда в Пресвятото място, където Божият народ се запечатва и прославянето се осъществява. Двата вида поклонници са представени от нечестивите, които не разбират, и мъдрите, които разбират.

Вторият изпит, който е представен многократно в священото Слово, представлява видим изпит, при който се проявяват две категории поклонници, и се символизира съчетаването на Църква и Държава. Също така е от съществено значение, че характерна особеност на втория изпит е, че той предшества третия изпит, а третият изпит представлява съд. Все пак съществува важно уточнение относно съда на третия изпит, защото всеки от трите изпита включва съд, но първите два изпита са поставени в история, в която развитието на характера все още е възможно. Третият изпит е различен, тъй като е пророчески лакмусов изпит, който просто установява към коя категория поклонници сте станали в предишните две стъпки от процеса на изпитване.

Във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което започна на 11 септември 2001 г. и завършва при неделния закон в Съединените щати, има три изпитания. Първото изпитание беше, когато ангелът слезе на 11 септември 2001 г., и в съгласие с ангела, който слезе в милеритската история на 11 август 1840 г., изпитанието тогава е изпитание по отношение на храненето. В първата глава на Даниил първото изпитание беше, когато Даниил реши в сърцето си да не яде от храната на царя. Когато Светият Дух слезе при кръщението на Христос и Той след това пости четиридесет дни, Неговото първо изпитание беше свързано с храненето.

Третото и последно изпитание във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди е неделният закон. В онова време всички, които имат разбиране за изискванията на съботата на седмия ден и които избера да се покланят в деня на слънцето, ще приемат белега на звяра и са изгубени за вечността. След три години, в първа глава на книгата на Даниил, Даниил и тримата достойни бяха доведени пред Навуходоносор (символ на неделния закон), за да бъдат изпитани относно обучението си през предходните три години.

Когато Отец и Синът слязоха в историята за бунта на Нимрод при третото „да отидем“, това беше, за да смеси езика им и да ги разпръснат по лицето на земята. Третото изпитание е лакмусовият тест, който разделя двете класи за вечността.

„И притчата за плевелите, и тази за мрежата ясно учат, че не съществува време, когато всички нечестиви ще се обърнат към Бога. Житото и плевелите растат заедно до жетвата. Добрите и лошите риби заедно се извличат на брега за окончателно отделяне.

„Опново, тези притчи учат, че след съда няма да има никакво време на изпитание. Когато делото на евангелието бъде завършено, непосредствено следва отделянето между добрите и злите, и участва на всяка група е завинаги определена.“ Притчи Христови, 123.

Времето за запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди приключва при скоро идващия неделен закон, и между онова трето изпитание и първото изпитание, настъпило на 11 септември 2001 г., второто изпитание се довежда върху лаодикийския адвентизъм. Няма „изпитателно време след съда“, защото тогава делото на евангелието за сто четиридесет и четирите хиляди е завършено.

Сестра Уайт учи на няколко места, че ако не издържим първия изпит, тогава не можем да издържим втория изпит, а без успешно да издържим втория изпит ще проявим провала си при третия, решаващ изпит.

„Бях насочена отново към прогласяването на първото пришествие на Христос. Йоан бе изпратен в духа и силата на Илия, за да приготви пътя на Исус. Онези, които отхвърлиха свидетелството на Йоан, не се ползваха от ученията на Исус. Тяхната съпротива срещу вестта, която предсказваше Неговото идване, ги постави там, където не можеха с готовност да приемат най-силното доказателство, че Той беше Месията. Сатана подтикна онези, които отхвърлиха вестта на Йоан, да отидат още по-далеч — да отхвърлят и разпнат Христос. Като сториха това, те се поставиха там, където не можеха да приемат благословението в деня на Петдесетница, което щеше да ги научи на пътя към небесното светилище. Раздирането на храмовата завеса показва, че юдейските жертви и обреди вече нямаше да бъдат приемани. Великата Жертва бе принесена и бе приета, а Светият Дух, Който слезе в деня на Петдесетница, насочи умовете на учениците от земното светилище към небесното, където Исус бе влязъл чрез собствената Си кръв, за да излее върху учениците Си благата на Своето умилоствение. Но юдеите бяха оставени в пълна тъмнина. Те изгубиха цялата светлина, която биха могли да имат върху плана на спасението, и все още се уповаваха на своите безполезни жертви и приноси. Небесното светилище бе заело мястото на земното, а те нямаша никакво познание за тази промяна. Затова не можеха да се ползват от посредничеството на Христос в свящото място.

„Мнозина гледат с ужас на поведението на юдеите, когато отхвърлиха и разпнаха Христос; и когато четат историята за Неговото позорно поругаване, мислят, че Го обичат и не биха се отрекли от Него, както Петър, нито биха Го разпнали, както юдеите. Но Бог, Който изпитва сърцата на всички, е подложил на изпитание онази любов към

Исус, която те са изповядвали, че чувстват. Цялото небе наблюдаваше с най-дълбок интерес приемането на вестта на първия ангел. Но мнозина, които изповядваха, че обичат Исус и които проливаха сълзи, когато четяха разказа за кръста, осмиваха богатата вест за Неговото идване. Вместо да приемат вестта с радост, те я обявиха за заблуда. Намразиха онези, които обичаха явяването Му, и ги изключиха от църквите. Онези, които отхвърлиха първата вест, не можеха да бъдат облагодетелствани от втората; нито бяха облагодетелствани от среднощния вик, който трябваше да ги приготи да влязат с Исус чрез вяра в пресветото място на небесното светилище. И като отхвърлиха двете предишни вести, те тъй помрачиха разбирането си, че не могат да видят никаква светлина във вестта на третия ангел, която показва пътя към пресветото място. Видях, че както юдеите разпнаха Исус, така и по име църквите бяха разпнали тези вести и затова нямат никакво познание за пътя към пресветото място и не могат да бъдат облагодетелствани от ходатайството на Исус там. Подобно на юдеите, които принасяха своите безполезни жертви, те възнасят своите безполезни молитви към отделението, което Исус е напуснал; и Сатана, доволен от измамата, приема религиозен облик и привлича умовете на тези изповядващи се за християни към себе си, действайки със своята сила, своите знамения и лъжливи чудеса, за да ги улови здраво в примката си.“ Ранни писания, 259–261.

Ако не приемем предупредителната вест, представена чрез 11 септември 2001 г., тогава със сигурност ще приемем неделния закон, когато той настъпи, ако, разбира се, все още сме живи. При все това изпитът, чрез който определяме вечната си съдба, и изпитът, който трябва да издържим, преди да бъдем запечатани при неделния закон — изпитът, който трябва да преминем, преди да се затвори благодатното време — е вторият изпит, и той е изпитът на образа на звяра.

„Господ ми е показал ясно, че образът на звяра ще бъде издигнат преди да приключи благодатното време; защото той трябва да бъде великото изпитание за Божия народ, чрез което ще се реши тяхната вечна участ. Вашето становище е такава смесица от несъответствия, че само малцина ще бъдат измамени.

„В Откровение 13 този въпрос е ясно представен; [Откровение 13:11–17, цитирано].“

„Това е изпитът, през който Божият народ трябва да премине, преди да бъде запечатан. Всички, които са доказали своята вяроност към Бога, като са спазвали Неговия закон и са отказали да приемат един фалшив съботен ден, ще застанат под знамето на Господа Бога Йехова и ще приемат печата на живия Бог. А онези, които се отказват от истината с небесен произход и приемат неделната събота, ще получат белега на звяра.“ Manuscript Releases, volume 15, 15.

Второто изпитание във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди е пророческо зрително изпитание. То изисква разпознаването на формирането на образа на звяра в Съединените щати, и това изпитание може да бъде разкрито единствено чрез Божието пророческо Слово. Нещо повече, Божието пророческо Слово ще бъде разбрано само от онези, които избират да ядат вестта на късния дъжд, която е представена като

методологията на ред след ред. Ако откажем да ядем вестта, която е в ръката на могъщия ангел от Откровение осемнадесета глава, когато той слиза, няма да притежаваме способността да разпознаем формирането на образа на звяра.

За да изяде вестта в ръката на ангела, е необходимо изследователят на пророчествата да може да види, че ангелът има вест в ръката си. Когато могъщият ангел от Откровение осемнадесета глава слиза, стихът не посочва нищо в ръката му, но методологията „ред след ред“ установява въз основа на няколко свидетелства, че в ръката на ангелите, които слизат, винаги има вест. Онези, които отхвърлят методологията „ред след ред“, са слепи за вестта, която предоставя доказателството, че образът на звяра се формира в Съединените щати. Това трябва да бъде разпознато, защото вечната ни участ се основава на разпознаването на тази истина. Ред след ред, сестра Уайт отъждествява пророческите характеристики на първия ангел със същите характеристики на могъщия ангел от осемнадесета глава на Откровение.

„Беше ми показан интересът, който цялото небе бе проявило към делото, извършващо се на земята. Исус възложи на могъщ ангел да слезе и да предупреди жителите на земята да се приготвят за Неговото второ явяване. Когато ангелът напусна присъствието на Исус в небето, пред него вървеше извънредно ярка и славна светлина. Беше ми казано, че неговата мисия е да озари земята със своята слава и да предупреди човека за идващия Божи гняв. Множества приеха светлината. Някои от тях изглеждаха дълбоко сериозни, а други бяха радостни и възхитени. Всички, които приеха светлината, обърнаха лицата си към небето и прославиха Бога. Макар че тя бе излята върху всички, някои само попаднаха под нейното влияние, но не я приеха сърдечно. Мнозина се изпълниха с голям гняв. Служители и народ се съединиха с порочните и упорито се противопоставиха на светлината, изляна от могъщия ангел. Но всички, които я приеха, се оттеглиха от света и бяха тясно съединени един с друг.“

„Сатана и неговите ангели бяха усърдно заети да се стремят да отклонят умовете на колкото е възможно повече хора от светлината. Обществото, което я отхвърли, бе оставено в тъмнина. Видях Божия ангел да наблюдава с най-дълбок интерес Своя изповядващ се народ, за да записва характера, който те развиваха, когато им бе представена вестта с небесен произход. И тъй като твърде мнозина, които изповядваха любов към Исус, се отвърнаха от небесната вест с презрение, присмех и омраза, ангел с пергамент в ръката си направи този позорен запис. Цялото небе се изпълни с негодувание, че Исус бе така пренебрегнат от Своите изповядващи се последователи.“
Early Writings, 245, 246.

В разглеждания пасаж първият ангел от Откровение, четиринадесета глава, беше „упълномощен“ „да слезе и да предупреди жителите на земята да се приготвят за Неговото второ пришествие“, което е същото дело като делото на ангела от Откровение, осемнадесета глава. Мисията на първия ангел беше „да озари земята със своята слава и да предупреди човека за идващия Божи гняв“, което отново е мисията на ангела от осемнадесета глава. Онези, които приеха вестта, „прославиха Бога“, а онези, които отхвърлиха вестта, „бяха оставени в пълна тъмнина“.

Даниил и тримата достойни мъже избраха да се хранят с небесната храна, а другата група се хранеше с храната на Вавилон. В края на „видимото изпитание“ от десет дни Даниил и другарите му прославиха Бога, тъй като лицата им видимо бяха по-пълни и по-красиви от лицата на онези, които се хранеха с храната на Вавилон. Вестта на първия ангел от Откровение, четиринадесета глава, представя и трите изпитания в своето отъждествяване на вечното евангелие. Първото изпитание е да се боим от Бога, второто е да Му отдадем слава, а третото изпитание настъпва, когато дойде часът на съда. Онези, които взеха малката книжка от ръката на първия ангел и я изядоха, както е представено чрез Йоан в десета глава, прославиха Бога при второто изпитание и тогава бяха подготвени да влязат в съда на Навуходоносор. Ред по ред, първото изпитание на 11 септември 2001 година беше да се изяде малката книжка, която беше в ръката на силния ангел. Това изпитание въведе следващото изпитание, при което трябваше да се изявят две класи поклонници преди третото и последно лакмусово изпитание, което просто разкриваше или прославен характер, или характер, изпълнен с тъмнина.

Времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди е историята от 11 септември 2001 година до скоро настъпващия неделен закон в Съединените щати. В тази история притчата за десетте девици ще бъде повторена и изпълнена до най-малката буква. Този факт следователно показва, че пророческата история на Авакум 2 също ще бъде повторена и изпълнена до най-малката буква. Това означава също, че периодът на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди е периодът, когато действието на всяко пророческо видение се повтаря и изпълнява до най-малката буква.

Даниил, глава единадесета, стих четиридесети, бе разпечатан във времето на края през 1989 година. Стихът започва с времето на края през 1798 година и завършва, като отбелязва времето на края през 1989 година. Ред върху ред, времето на края през 1798 година се подравнява с времето на края през 1989 година. Историята на стих четиридесети, започваща през 1798 година и продължаваща до неделния закон в стих четиридесет и първи, представлява историята на земния звяр (Съединените щати) като шестото царство в библейското пророчество. Двата рога на земния звяр — републиканизмът и протестантизмът — са представени чрез двете времена на края.

Във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди протестантският рог ще произведе две категории поклонници по време на второто изпитание от трите изпитания в рамките на този период от време. Едната категория ще е развила образа на Христос, а другата категория ще е развила образа на звяра. В този изпитателен период републиканският рог ще се съедини с отстъпническият протестантски рог и ще образува образ на звяра, когато протестантските църкви тогава поемат контрола над гражданското управление. Този период от време е представен от всяко видение в Божието Слово, защото тук всяка от „книгите на Библията се среща и завършва“.

Второто изпитание в тази история е изпитанието на образа на звяра — както вътрешно за девиците, така и външно за политиките от двете съперничаещи си политически партии. Това изпитание е изпитанието, което трябва да издържим „преди да се затвори благодатното

време“ при скоро настъпващия неделен закон. Това изпитание е изпитанието, което преминаваме „преди да бъдем запечатани“. Това изпитание е изпитанието, при което „нашата вечна участ ще бъде решена“.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Друг могъщ ангел бе упълномощен да слезе на земята. Исус положи в ръката му писание и когато той дойде на земята, извика: „Падна, падна Вавилон.“ Тогава отново видях разочарованите да издигат очите си към небето, гледайки с вяра и надежда за явяването на своя Господ. Но мнозина сякаш оставаха в едно вцепенено състояние, като че ли заспали; все пак можех да видя върху лицата им следите на дълбока скръб. Разочарованите видяха от Писанията, че се намират във времето на забавянето и че трябва търпеливо да чакат изпълнението на видението. Същото доказателство, което ги бе подбудило да очакват своя Господ през 1843 година, ги доведе до това да Го очакват през 1844 година. И все пак видях, че мнозинството не притежаваше онази енергичност, която бе отличавала вярата им през 1843 година. Разочарованието им бе помрачило тяхната вяра....“

„Когато служението на Исус приключи в Светото място и Той премина в Пресветото, и застана пред ковчега, съдържащ Божия закон, Той изпрати друг могъщ ангел с трета вест към света. В ръката на ангела бе поставен свитък и когато той слезе на земята със сила и величие, прогласи страшно предупреждение с най-ужасната заплаха, отправяна някога към човека. Тази вест бе предназначена да постави Божиите чеда на стража, като им покаже часа на изкушение и скръб, който стоеше пред тях. Ангелът каза: „Те ще бъдат въввлечени в близка борба със звяра и неговия образ. Единствената им надежда за вечен живот е да останат непоколебими. Макар животът им да е поставен на карта, те трябва здраво да държат истината.“ Третият ангел завършва вестта си така: „Тук е търпението на светиите; тук са онези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова.“ Докато повтаряше тези думи, той посочи към небесното светилище. Умовете на всички, които приемат тази вест, са насочени към Пресветото място, където Исус стои пред ковчега и извършва Своего последно ходатайство за всички онези, за които милостта още се задържа, и за онези, които по незнание са престъпили Божия закон. Това умиловитие се извършва както за праведните мъртви, така и за праведните живи. То обхваща всички, които са умрели, уповавайки се на Христос, но които, понеже не са получили светлината относно Божиите заповеди, са съгрешили по незнание, като са престъпили неговите предписания.“ Ранни писания, 245, 255.